

50-52, и глава деветнадесета, стихъ 39-40, въ които всички мѣста се говори за иудейския началникъ Никодимъ и които едно слѣдъ друго показватъ, какъ тоя Никодимъ вървѣлъ като отъ стѣпало на стѣпало все по-нависоко, та постигналъ своето съвършено духовно възраждане чрѣзъ усиляната му постепенно вѣра въ Иисуса Христа. Така че и за тѣлото на Спасителя, кога било снето отъ кръста, той донесълъ и „смѣшение смиренно и алойна, яко литръ сто“, казва славянскиятъ текстъ. Като сравняваше кръщението съ постепенното чрѣзъ цѣлия животъ на християнина духовно възраждане, проповѣдникътъ изказа още мнѣние, че дѣцата, ако и малки, щомъ сж кръстени, сж приети въ числото на вѣрнитѣ и на спасенитѣ.

Споменахъ тука за тази проповѣдъ, едно, защото главниятъ пасторъ на тоя храмъ Годаръ ни се показва единъ отъ най-горещитѣ дѣйци по нашето дѣло въ единъ доста широкъ кръгъ отъ лондонското общество, дѣто между другото, както казахъ, говори пламенно за вѣчнитѣ начала на правдата, на свободата и на човѣколюбието, друго, защото и другарьтъ му, много по-младъ отъ него, слѣдъ черковния отпускъ, се приближи до насъ, говори ни твърдѣ съчувствено за нашето дѣло и изказа съжаление, че не сме били честити да чуемъ първия пасторъ, Годаръ, да говори отъ гледна точка на християнската религия и на обществения моралитетъ за нашето свето дѣло, за мжченическия български народъ.

XXIII.

Дѣятелността на една жена за България.

Сжщия день, часа на 3^{1/2} слѣдъ пладне, ние бѣхме поканени да идемъ и ходихме у поменатата по-горѣ мисъ Fanny Ellen Albert, възрастна мома, развита въ ви-